

متن پرسش

با سلام و خسته نباشی: با توجه به جملات و اشعار زیر می‌توان نتیجه گرفت می‌تواند حکمی برای شخصی حرام و همان چیز برای شخصی دیگر حلال باشد و منظور از جملات زیر چیست؟ از مولانا پرسیدند: «شراب؛ حلال است یا حرام؟» جواب فرمود: «تا که خورد!» باده نی در هر سری شر می‌کند آنچنان را آنچنان تر می‌کند گر بود عاقل نکوتر می‌شود و ر بود بد خوی، بدتر می‌شود لیک چون اغلب بدند و بد پسند بر همه، می را محرم کرده اند حکم غالب راست چون اغلب بدند تیغ را از دست رهن بستند مولانا می‌گرچه حرام است، ولی تا که خورد آنگاه چه مقدار و دگر با که خورد هرگاه که این سه شرط شد راست، بگو می را نخورد مردم دانا، که خورد با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موضوع شراب، در آموزه‌های اهل سنت با آنچه ما در فرهنگ اهل‌البیت داریم متفاوت است. آن‌ها علت حرمت آن را «سُکر» می‌دانند و جناب مولوی با توجه به آن که در فضای اهل سنت سخن می‌گوید، به بهانه‌ای آن موضوع را مطرح کرده است وگرنه بعد از مدتی در خود آموزه‌های اهل سنت هم حرمت شرب خمر به طور مطلق مطرح شد. موفق باشید